

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

01011, м. Київ, вул. Арсенальна, 9/11

тел. (044) 254-56-73, факс 254-43-93
e-mail: inform@dkrp.gov.ua

Від _____ № _____

Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку

*Про розгляд проекту
регуляторного акта*

Державною регуляторною службою України (ДРС) відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» розглянуто проект рішення Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку «Про внесення змін до рішення Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку від 14 травня 2013 року № 817» (далі – проект рішення Комісії), надісланого на погодження листом Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку (далі – Комісія) від 10.04.2017 № 10/04/6843.

Проектом рішення Комісії пропонується внести зміни до рішення від 14 травня 2013 року № 817 «Про затвердження Порядку та умов видачі ліцензії на провадження окремих видів професійної діяльності на фондовому ринку (ринку цінних паперів), переоформлення ліцензії», в частині уточнення термінології та вимог до оформлення документів, удосконалення вимог до фінансового стану заявників, запровадження вимог щодо бездоганності ділової репутації заявника, запровадження вимог щодо прозорості ланцюга структури власності заявника (ліцензіата), а також врегулювання окремих процедурних питань.

Проте, за результатами аналізу повідомляється, що проект рішення Комісії не може бути погоджений з огляду на наступне.

Закон України від 02.03.2015 № 222-VIII "Про ліцензування видів господарської діяльності" (далі – Закон № 222) регулює суспільні відносини у сфері ліцензування видів господарської діяльності, визначає виключний перелік видів господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню, встановлює уніфікований порядок їх ліцензування, нагляд і контроль у сфері ліцензування, відповідальність за порушення законодавства у сфері ліцензування видів господарської діяльності.

Одним із головних принципів ліцензування, закладених Законом № 222, є встановлення уніфікованого порядку ліцензування та *визначення особливостей ліцензування окремих видів господарської діяльності на рівні спеціальних законів*.

Згідно із частиною першою статті 7 Закону № 222 професійна діяльність на ринку цінних паперів, ліцензується з урахуванням особливостей, визначених Законом України «Про державне регулювання ринку цінних паперів в Україні».

1. Підпунктом 1 пункту 4 проекту Змін пропонується внести зміни до пункту 30 розділу III Порядку та умов видачі ліцензії на провадження окремих видів професійної діяльності на фондовому ринку (ринку цінних паперів) *щодо можливості отримати нову ліцензію після анулювання попередньо виданої ліцензії за відповідною санкцією в частині збільшення строку виникнення такої можливості з одного до двох років*.

Водночас, згідно із частиною десятою статті 16 Закону № 222 у разі анулювання ліцензії з підстав, передбачених пунктами 5-10 частини другої цієї статті, суб'єкт господарювання може подати заяву про отримання ліцензії на право провадження відповідного виду господарської діяльності (повністю або частково) не раніше ніж через рік з дня набрання чинності рішенням органу ліцензування про анулювання попередньої ліцензії.

Таким чином, у разі встановлення Законом про державне регулювання ринку цінних паперів особливостей ліцензування зазначеного виду діяльності, то застосовуються відповідні положення Закону про державне регулювання ринку цінних паперів.

Разом з тим, Закон про державне регулювання ринку цінних паперів *не містить норм, що передбачають отримання нової ліцензії не раніше ніж через два роки після анулювання попередньо виданої ліцензії за відповідною санкцією*.

З огляду на викладене, у даному випадку застосовуються відповідні положення частини 10 статті 16 Закону № 222, згідно з якими у разі анулювання ліцензії з підстав, передбачених пунктами 5-10 частини другої цієї статті, суб'єкт господарювання може подати заяву про отримання ліцензії на право провадження відповідного виду господарської діяльності (повністю або частково) не раніше ніж через рік з дня набрання чинності рішенням органу ліцензування про анулювання попередньої ліцензії.

2. Аналогічні за змістом зміни пропонується внести у пункту 14 глави другої, пункту 14 глави третьої, пункту 14 глави четвертої, пункту 8 глави п'ятої, пункту 6 глави шостої, пункту 11 глави сьомої розділу III Порядку та умов видачі ліцензії на провадження окремих видів професійної діяльності на фондовому ринку (ринку цінних паперів), переоформлення ліцензії, що викладені відповідно у підпунктах 2-7 пункту 4 проекту Змін.

3. Пропонуємо виключити з проекту Змін норми, що передбачають внесення змін до пункту 30 глави першої, пункту 14 глави другої, пункту 14 глави третьої, пункту 14 глави четвертої, пункту 8 глави п'ятої, пункту 6 глави шостої, пункту 11 глави сьомої розділу III Порядку та умов видачі ліцензії на

провадження окремих видів професійної діяльності на фондовому ринку (ринку цінних паперів), переоформлення ліцензії, викладені у підпунктах 1-7 пункту чотири проекту Змін як такі, що не відповідають вимогам частини десятої статті 16 Закону № 222.

Крім цього, наданий розробником аналіз регуляторного впливу до проекту рішення не відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 «Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта» зі змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151 (далі – Методика).

Відповідно до пункту 13 Методики результати проведення аналізу впливу регуляторного акта (АРВ), викладаються письмово згідно з додатком 1 цієї Методики.

Так, у розділі I «Визначення проблеми» АРВ згідно з вимогами Методики розробником не проаналізовано існуюче правове регулювання господарських та адміністративних відносин щодо яких склалась проблема, не доведено, чому існуючі регулювання не розв'язують проблему та потребують вдосконалення. При цьому, при визначенні проблеми, яку передбачається розв'язати шляхом державного регулювання, розробник обмежився лише словесним описом проблеми. Не наведено жодних даних у числовій формі, які б обґрунтовували наявність проблеми, її масштаб та важливість, а також не охарактеризовано та не оцінено сфери, на яких проблема має найбільший негативний вплив.

Зазначене не відповідає вимогам статті 4 Закону, зокрема, принципу доцільності – оскільки розробником не доведена наявність проблеми, що потребує державного втручання, та не обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою її вирішення;

У розділі III «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей» розробник повинен визначити всі можливі альтернативні способи вирішення існуючої проблеми та оцінити вигоди і витрати держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожного з них.

Однак, розробник при визначенні альтернативних способів досягнення цілей не проаналізував вигоди і витрати держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожного з них. В АРВ розробником не наведено жодних розрахунків витрат суб'єктів господарювання, яких вони зазнають як внаслідок впровадження проекту рішення, так і внаслідок застосування альтернативних способів досягнення цілей, що підтверджували б економічну доцільність обраного способу.

Зазначене не дозволить в подальшому об'єктивно оцінити, наскільки обраний розробником спосіб державного втручання відповідає проблемі, що потребує врегулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

У зв'язку з неналежним опрацюванням попереднього розділу АРВ та

відсутності кількісного аналізу наданої інформації, у розділі IV «Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей» розробником не доведено вибір оптимального альтернативного способу з урахуванням системи бальної оцінки ступеня досягнення визначених цілей, не проаналізовано причини відмови від застосування того чи іншого способу та аргументи на користь обраного, що є порушенням принципу ефективності – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів.

У розділі V АРВ «Механізми та заходи, які забезпечать розв'язання визначеної проблеми» розробником не описано механізм дії запропонованого регулювання з урахуванням основних бізнес-процесів, які потрібно буде забезпечити суб'єктам господарювання для реалізації його вимог. При цьому, розробником не враховано, що механізм реалізації регуляторного акта має бути безпосередньо пов'язаний із цілями та очікуваними результатами регуляторного акту, тобто яким чином будуть діяти норми проекту рішення та якою прогнозується ситуація після набрання регуляторним актом чинності.

Крім того, розробником не вказано, що необхідно зробити суб'єктам господарювання з прийняттям проекту, а також не оцінено, які організаційні заходи мають здійснити органи влади для впровадження цього регуляторного акта після набрання їм чинності.

При заповненні розділу VI АРВ «Оцінка виконання вимог регуляторного акта залежно від ресурсів, якими розпоряджаються органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування, фізичні та юридичні особи, які повинні проваджувати або виконувати ці вимоги» розрахунок витрат органів виконавчої влади на виконання вимог регуляторного акта згідно з Додатком 3 до Методики проведено формально, не враховано всі можливі витрати держави на забезпечення виконання регулювання.

Щодо необхідності зазначення розрахунків витрат у Тесті малого підприємництва (М-Тест) зауважуємо, що відсутність розрахунків витрат у М-Тесті не дозволяє оцінити вплив регулювання на суб'єктів малого підприємництва, оцінити витрати, які вони понесуть внаслідок провадження регулювання.

Розділ VIII АРВ «Визначення показників результативності дії регуляторного акта» заповнено з порушенням вимог пункту 10 Методики. Так, розробником не наведено жодних додаткових показників результативності регуляторного акту.

Загалом, за результатами розгляду положень проекту рішення та аналізу його регуляторного впливу, встановлено, що проект розроблено без дотримання ключових принципів державної регуляторної політики доцільності, адекватності, ефективності, збалансованості, прозорості та врахування громадської думки, визначених статтею 4 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності»

Враховуючи вищевикладене, керуючись абзацом сьомим частини другої статті 30 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», Державна регуляторна служба України повідомляє про невідповідність проекту рішення Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку «Про внесення змін до рішення Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку від 14 травня 2013 року № 817» принципам державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності.

**В.о. Голови Державної
регуляторної служби України**

О. М. Мірошніченко